

Undervisningsministeriet
November 2018

Sagsnr.: 18/12274

Høringsnotat om

Forslag til Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

(Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgeberbidrag, justering af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag, merbidragsfritagelse m.v.)

1. Indledning

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 6. september 2018 til den 28. september 2018 været i høring hos 67 høringsparter. Lovforslagsudkastet er også offentliggjort på Høringsportalen.

Der er modtaget 24 høringssvar fra høringsparter, hvoraf 9 indeholder bemærkninger. En oversigt med angivelse af, hvem der har afgivet høringssvar, er vedlagt.

Dette notat indeholder resumé af og kommentarer til de bemærkninger i høringssvarene, som er relevante i forhold til selve lovforslaget.

2. Sammenfatning af ændringer i lovforslaget i forhold til høringsudkastet

De modtagne høringssvar har givet anledning til følgende ændringer i lovforslaget:

- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager en vurdering af, hvorvidt en diplomatisk repræsentation m.v. er omfattet af Wienerkonventionen eller værtskabsaftaler med herværende internationale organisationer ved afgørelse om, hvorvidt repræsentationen m.v. er undtaget fra lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Ved tvivlsspørgsmål bistår Udenrigsministeriet med afklaring.
- Der er indsat specielle bemærkninger til bestemmelsen i § 1, nr. 18, hvori det bl.a. er angivet, hvilke dele af lovforslagets § 1, nr. 18, der er præciseringer af gældende ret, og hvilke dele der er nyt, samt foretaget tekniske justeringer af bestemmelsen.
- Der er i bemærkningerne til bestemmelsen i § 1, nr. 21, indsat en henvisning til reglerne om godkendelse af praktikvirksomheder og udstationering af elever, og bemærkningerne til forståelsen af ordet "arbejdsgiver" er tilpasset på baggrund heraf.
- Der er indsat en ny § 1, nr. 5, i lovforslaget, hvori det foreslås, at "regionsrådene i forening" i § 3, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til: "Danske Regioner".
Der er tale om en redaktionel navnekorrektur.

Der er herudover foretaget ændringer af redaktionel og lovteknisk karakter.

Undervisningsministeriet er i dialog med arbejdsmarkedets parter og relevante myndigheder om præciseringer af lovforslagets § 1, nr. 21 (§ 21 i), om en ny fritagelsesordning. Det er fortsat hensigten, at bestemmelsen vil skulle omfatte private leverandører af hjemmehjælp m.v., som udfører opgaver for en offentlig myndighed efter nærmere angivne regelsæt, og hvor elevens uddannelsesaftale er indgået med den offentlige myndighed. Denne dialog vil alt efter omstændighederne kunne indebære behov for fremsættelse af ændringsforslag til lovforslaget.

3. Generelle bemærkninger

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ser ud fra en teknisk, administrativ synsvinkel overordnet positivt på hovedparten af de foreslåede ændringer.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) er positiv over for lovforslaget, der fastsætter modelparametre for 2019. Modelparametrene baserer sig på LO & DA's fremskrivning, der tilsiger, om der for-

ventes at være en stigende eller en faldende efterspørgsel efter den pågældende uddannelse i fremtiden i forhold til det forventede udbud efter arbejdskraft. Lovforslaget skal desuden tydeliggøre betingelserne for, at en virksomhed kan ansøge om fritagelse for merbidrag, såfremt de for-gæves har forsøgt at få en elev til en ledig praktikplads. Med lovforslaget bliver det også muligt for visse virksomheder at få merbidragsfritagelse, såfremt de på grund af samarbejde med offentlige virksomheder rammes af reglerne om praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag til trods for, at de bidrager til at uddanne elever som led i opgavevaretagelsen.

Dansk Erhverv ser positivt på, at lovforslaget har som ambition at realisere målsætningen i *Tre-partsaftalen fra august 2016 om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser* hvorefter der skal uddannes flere faglærte og stilles et tilstrækkeligt antal praktikpladser til rådighed.

SMVdanmark roser de mange tiltag, der skal gøre det mere attraktivt for virksomheder at oprette praktikpladser.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Høringen viser, at der er generel opbakning til lovforslaget, med hvilket regeringen bl.a. lægger op til en fastsættelse af modelparametre for 2019 for de enkelte erhvervsuddannelser til brug for beregning af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag for 2019.

4. Bemærkninger til enkeltelementer til udkastet til lovforslag

4.1. § 1 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

Undtagelse af diplomatiske repræsentationer fra loven (§ 1, nr. 2 og 3)

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemærker, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil indrette sin praksis i overensstemmelse med lovforslaget. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemærker videre, at der vil skulle findes en administrationsmodel, som kan håndtere, at der ikke foreligger en autoritativ database over CVR- og SE-numre tilhørende diplomatiske repræsentationer m.v. i Danmark. Såfremt der måtte være diplomatiske repræsentationer m.v., hvis status som sådanne Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke er bekendt med, vil disse diplomatiske repræsentationer m.v. have mulighed for at rette henvendelse til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med henblik på, at de(t) pågældende CVR-/SE-nummer systemmæssigt fritages for AUB-bidrag.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemærker også, at man ikke har hjemmel til at træffe afgørelse om, hvorvidt en given juridisk enhed udgør en diplomatisk repræsentation, hvorfor lovforslaget vil skulle tage højde herfor. Det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags opfattelse, at den mest hensigtsmæssige løsning vil være, at Udenrigsministeriet afgiver en autoritativ udtalelse.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Udenrigsministeriet har over for Undervisningsministeriet oplyst, at der ikke findes en udtømmende liste over CVR/SE-numre for diplomatiske og konsulære repræsentationer samt internationale organisationer, men at det forekommer at være en hensigtsmæssig fremgangsmåde, at det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der foretager en vurdering af, hvorvidt en henvendelse stammer fra en repræsentation, der er omfattet af Wienerkonventionen eller værtskabsaftaler med herværende internationale organisationer. Ved tvivlsspørgsmål vil Udenrigsministeriet gerne bistå med afklaring.

Undervisningsministeriet har justeret lovforslagets bemærkninger i overensstemmelse hermed.

Ændring i udpegningsretten til bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (§ 1, nr. 4)

DA vil i relation til forslaget vende tilbage, når der har været lejlighed til at se nærmere på repræsentationen i en helhed.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Høringsvaret har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

Omlægning af refusionsordning (§ 1, nr. 6-8, og § 5, stk. 3)

Danske SOSU-skoler og Bestyrelsesforeningen for Social-og sundhedsskoler finder den foreslåede ordning hensigtsmæssig.

SMVdanmark roser, at ordningen omlægges og gøres automatisk gennem Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag direkte.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Høringsvarene har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

Affattelsen af kapitel 5 d for 2022 og frem (§ 1, nr. 12)

SMVdanmark er kritisk over for, at virksomheder med kun én faglært ansat ikke kan få praktikbonus, da de er undtaget for dele af ATP (det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, red.). De kan godt få fordelsbonus, og dette virker unødigt forvirrende og uretfærdigt. Det er især disse små virksomheder, der ofte uddanner elever, hvor en bonus vil kunne gøre en forskel. SMVdanmark ønsker en fast bonus til alle, der tager elever, og en bonus der følger med den enkelte elev. Det er til at forstå og retfærdigt.

SMVdanmark ønsker igen at pointere, at det er beklageligt, at man vælger at udbetale praktikbonus som merbeskæftigelsesbonus kun til de virksomheder, der tager flere elever, end de har gjort de seneste 3 år. Derved opstår der unfair vilkår for de virksomheder, der i forvejen prioriterer at tage mange elever men ikke får bonus, mens nabovirksomheden og de nystartede virksomheder får bonus for deres elever. Ordningen kan muligvis skabe en stop and go-effekt ift. optag af elever. Man burde i stedet give en betydelig merbeskæftigelsesbonus til alle de virksomheder, der tager flere elever end deres branches målratio.

SMVdanmark er kritisk over for, at den nuværende faste praktikbonus for merbeskæftigelse på 25.000 kr. falder til max 15.000 kr., og at beløbet bliver afhængigt af sektorens aftaler. Det giver ikke virksomhederne et reelt grundlag for at bruge bonussen i deres budgetplanlægning og vil svække incitaments-strukturen i ordningen. Der bliver nu reelt meget mere pisk end gulerod, og det mener SMVdanmark ikke er hensigtsmæssigt, når der skal løftes en stor uddannelsesopgave. SMVdanmark mener, at det vil skabe flere praktikpladser, hvis det er en fast og betydelig bonus, der følger eleven.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12, at den foreslåede nyaffattelse for 2022 og frem af kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås af lovtekniske årsager.

Det materielle indhold, som følger af lovforslagets § 1, nr. 12, følger allerede af den affattelse af kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som ellers ville have trådt i kraft den 1. januar 2022, jf. § 1, nr. 3, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i

erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.).

Det er således ikke nyt, at den foreslåede nyaffattelse af kapitel 5 d for 2022 og frem vil indebære, at det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har en måluddannelsesratio, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående 3 år, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de 3 foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret, eller at praktikbonus sættes ned fra et fast beløb på 25.000 kr. til maksimalt 15.000 kr. Der henvises i øvrigt til høringsnotat over lovforslag nr. L 107 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v., forbedret praktikbonus til arbejdsgivere samt forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.), som blev vedtaget som ovennævnte lov nr. 1693 af 26. december 2017, hvor SMVdanmark anførte tilsvarene synspunkt om en stop and go-effekt.

Høringssvaret har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

Justeringen af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag (§ 1, nr. 14)

DA bemærker, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om, at VEU-bidraget i § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ved lov skal tilpasses fra år til år med udgangspunkt i en prognose for det kommende års AMU-aktivitet og trækker på VEU-godtgørelsen.

DA bemærker videre, at der med den foreslåede forhøjelse fra 339 kr. til 451 kr. er tale om en betydelig forhøjelse af VEU-bidraget. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at ”årsagen til den foreslåede forhøjelse af bidragsatsen primært skyldes dels den forventede aktivitets-effekt på arbejdsmarkedsuddannelserne af *Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse*, og dels den foreslåede forenkling af VEU-godtgørelsesadministrationen i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som forventes at have en positiv effekt på antallet af VEU-godtgørelsesudbetalinger”. DA finder, at lovforslagets bemærkninger bør redegøre for, i hvilket omfang disse enkelte elementer er kilde til den stigning i VEU-bidraget, således at der for beslutningstagere og virksomheder er gennemsigtighed om baggrunden for det stærkt forhøjede VEU-bidrag. Tilsvarende bør også andre eventuelle væsentlige elementer i Undervisningsministeriets prognose kvantificeres.

SMVdanmark er kritisk over for 33 %-stigningen af VEU-bidraget fra 339 kr. til 451 kr. Fra virksomhedernes synspunkt virker det forvirrende, at bidraget nu stiger, når pengene tidligere år ellers ikke har været brugt. Man bør se på at stabilisere beløbet over en årrække, så det ikke føles som en ekstra økonomisk byrde.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det aktivitetsafhængige arbejdsgiverbidrag fungerer således, at overskydende indbetalinger af VEU-bidraget i et år modregnes VEU-bidraget i efterfølgende år. Dette sikrer en bedre balance mellem udgifter og indtægter over tid. Modellen er aftalt som led i *Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)* og er nærmere beskrevet i lovforslag nr. L 107 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om

statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidrag, fuld arbejdsgiverfinansieret VEU-godtgørelse m.v., forbedret praktikbonus til arbejdsgivere samt forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.), som blev vedtaget som lov nr. 1693 af 26. december 2017.

Årsagen til, at VEU-bidraget foreslås hævet til 451 kr. i 2019, er en forventning om, at aktiviteten på arbejdsmarkedsuddannelserne stiger – blandt andet som følger af initiativerne fra *Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse*. Aktiviteten følger den på finanslovsforslaget for 2019 angivne aktivitetsudvikling på arbejdsmarkedsuddannelserne. Der vil ikke i lovforslaget blive redegjort for den bagvedliggende prognose for aktivitetsudviklingen på arbejdsmarkedsuddannelserne. Generelt er det en myndighedsopgave at udarbejde aktivitetsprognose til brug for finansloven.

Endvidere er det et af initiativerne i denne trepartsaftale, at proceduren for ansøgning om VEU-godtgørelse ændres således, at kursustilmelding og ansøgning om VEU-godtgørelse sker i én arbejdsgang, jf. også forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love (Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag). Dermed forventes flere uddannelsesdeltagere og virksomheder at søge VEU-godtgørelse end hidtil.

Høringsvarene har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

Justering af ordningen med merbidragsfritagelse (§ 1, nr. 18)

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag anmoder om, at Undervisningsministeriet ved udformningen af bemærkningerne til § 21 b inddrager en beskrivelse af, hvordan lovforslaget skal forstås i forhold til de gældende regler i § 21 b sammenholdt med de nærmere fastsatte regler om fx opgørelse af opslagsperiode, der fremgår af § 8 i bekendtgørelse nr. 1427 af 27. november 2017 om praktikpladsafhængigt AUB-bidrag.

DA er positiv over for, at lovforslaget præciserer reglerne om merbidragsfritagelse, hvilket skal bidrage til, at reglerne kan administreres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og kunne forstås af virksomhederne. Helt afgørende er det imidlertid, at de virksomheder, der har ledige praktikpladser, men ikke kan rekruttere elever, ikke efterfølgende bliver bedt om at betale et merbidrag, når de har vist, at de gerne påtager sig et uddannelsesansvar.

SMVdanmark støtter specificeringen af regler for merbidragsfritagelse.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Den gældende § 21 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har vist sig at være vanskelig at håndtere og efterleve i praksis. Det er på denne baggrund, at der foreslås en større revidering og præcisering af bestemmelsen.

Der er i de specielle bemærkninger til § 21 b indsat en beskrivelse af § 21 b, hvori det bl.a. er angivet, hvilke dele af forslaget, der er præciseringer af gældende ret, og hvilke dele af lovforslaget der er nye. Derudover er der foretaget tekniske justeringer af bestemmelsen.

Ny fritagelsesordning (§ 1, nr. 21)

DA bemærker, at virksomheder med lovforslaget får mulighed for at blive fritaget for merbidrag, såfremt de bidrager til at uddanne elever på grundlag af en driftsoverenskomst med en offentlig myndighed. DA finder, at det er helt afgørende for ordningens legitimitet, at virksomheder kan søge om fritagelse for det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, såfremt de påtager sig ansvar for at uddanne elever og dermed bidrager til den overordnede målsætning i *Trepartsaftale af tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser*.

DA bemærker i forlængelse heraf, at lovforslaget også bør tage højde for andre samarbejdsformer mellem private virksomheder og offentlige myndigheder, således at muligheden for at ansøge om fritagelse for merbidrag ikke alene begrænser sig til enkelte typer af samarbejdsformer – nemlig de tilfælde, hvor der er indgået en driftsoverenskomst mellem den private leverandør eller virksomhed og den offentlige myndighed i henhold til lov om social service. Det skal sikre, at virksomhederne fortsat har en tilskyndelse til at bidrage til uddannelsesopgaven på de offentlige velfærdsområder. Ligeledes er det afgørende, at rammerne for samarbejdet mellem offentlig myndighed og privat virksomheder er ensartet. Det skal undgås at skævvride konkurrenceforholdet mellem de private virksomheder og dermed bidrage til en generel svækkelse af legitimiteten i det praktikpladsafhængige-AUB bidrag. Merbidragsfritagelse bør således være en mulighed i alle de tilfælde, hvor en privat virksomhed udfører hele eller dele af en praktikopgave for en elev, der har en uddannelsesaftale med den offentlige myndighed.

DA bemærker videre, at samarbejder også findes mellem private virksomheder, hvor virksomheden med uddannelsesaftalen udstationerer eleven i en anden privat virksomhed. Det bør også tilstræbes at finde en løsning for denne type af samarbejder.

Dansk Erhverv har bemærket, at lovforslaget blandt andet tager sigte på at afhjælpe nogle af de u hensigtsmæssige konsekvenser, der fulgte med indførelse af de nye regler om det praktikpladsafhængige AUB-bidrag den 1. januar 2018. Dansk Erhverv støtter derfor, at der nu foreslås indført merbidragsfritagelse for virksomheder, der utilsigtet og på grund af visse samarbejdskonstruktioner i forhold til varetagelse af en opgave for en offentlig myndighed, rammes unødigt hårdt økonomisk af reglerne, når virksomhederne påtager sig at bidrage til uddannelse af elever som led i opgavevaretagelsen.

Dansk Erhverv finder det dog mangelfuldt, at lovforslaget i sin nuværende form ikke tager højde for eller dækker alle relevante samarbejdsformer, der måtte være etableret mellem en offentlig myndighed og en virksomhed, som beskæftiger faglært personale eller har elever, over for hvem de har påtaget sig uddannelsesforpligtelsen. Samarbejdet er langt fra i alle sammenhænge reguleret gennem en driftsoverenskomst. Det kan i lige så høj grad være etableret på eksempelvis fritvalgsmodeller, handel gennem Tilbudsportalen, udbud eller efter lov om friplejeboliger. Derved vil forslaget kun i begrænset omfang imødekomme den fælles ambition, som Dansk Erhverv deler, om at virksomheder forsat skal have en tilskyndelse til at bidrage til uddannelsesopgaven, blandt andet grundet de aktuelle rekrutteringsudfordringer for social- og sundhedspersonale. Der skal indføres mulighed for fritagelse for merbidrag for alle de virksomheder og leverandører, der reelt bidrager til at løfte uddannelsesopgaven som et led i en samarbejdsaftale med en offentlig myndighed.

Dansk Erhverv er landets største arbejdsgiver- og erhvervsorganisation af private leverandører på ældreområdet og har bl.a. fritvalgs-overenskomst med FOA. Kommuner og private leverandører samarbejder i dag bredt på ældreområdet, særligt inden for hjemmepleje i form af praktisk hjælp og personlig pleje, hvor borgeren har et frit valg af leverandør. Det samme gælder inden for plejehjemsområdet, hvor 13-14 pct. af landets plejehjem er ikkeoffentlige. Med den foreslåede bestemmelse i § 21 i, lægges der op til, at der kan ske merbidragsfritagelse for private virksomheder,

som har indgået driftsoverenskomst med en offentlig myndighed i henhold til reglerne herom i lov om social service, og som led heri har påtaget sig at uddanne elever i virksomheden. Som bestemmelsen er formuleret, vil muligheden for merbidragsfritagelse således være begrænset til en enkelt samarbejdsform – nemlig det tilfælde, hvor der er indgået en driftsoverenskomst mellem den private leverandør eller virksomhed og den offentlige myndighed i henhold til lov om social service.

Dansk Erhverv skal bemærke, at langt de fleste samarbejdsformer og aftaler på ældreområdet ikke er driftsoverenskomster. Det er blandt andet ikke en mulighed inden for hjemmeplejen, jf. § 83 i lov om social service, hvor borgeren har et frit valg efter lovens § 91, ligesom det kun delvist vil være tilfældet på plejehjemsområdet, hvor der eksempelvis også er udbud og etablering af plejehjem efter friplejeboligloven. Driftsoverenskomster er som udgangspunkt kun én blandt flere mulige samarbejdsformer, der kan etableres mellem en offentlig myndighed og en privat leverandør om udførelsen af en bestemt opgave. Den omstændighed, at bestemmelsen alene nævner driftsoverenskomster mellem den private virksomhed og den offentlige myndighed vil således ekskludere andre private virksomheder eller leverandører, der måtte udføre tilsvarende arbejde under andre samarbejds- eller aftale-konstruktioner end den i bestemmelsen anførte. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke bidrage til lovforslagets ambition om at skabe tilskyndelse til at bidrage til uddannelsesopgaven blandt størstedelen af de private leverandører, der samarbejder med offentlige myndigheder og uddanner elever i praktik. Private udbydere af hjemmehjælp vil, som bestemmelsen er formuleret, ikke være omfattet af lovforslaget.

Dansk Erhverv skal således anmode om, at den foreslåede bestemmelse justeres, således at den nuværende begrænsning til virksomheder, der har driftsoverenskomster med en offentlig myndighed i henhold til lov om social service, udvides til at gælde alle former for samarbejds-konstruktioner – også indgået i henhold til anden lovgivning.

Spørgsmålet om merbidragsfritagelse kan også være relevant inden for det specialiserede social-område, hvor det offentlig-private samarbejde er veludviklet. Der er bl.a. tale om botilbud til udsatte voksne efter §§107 og 108 i serviceloven samt tilbud til udsatte børn efter § 66. Her udgør ikkeoffentlige (selvejende fonde og private virksomheder) tilbud en stor del af samfundets samlede kapacitet, der indgår i kommunernes forsyningsforpligtelse. En sådan justering af lovforslaget skal sikre ligebehandling, lige konkurrence samt skabe incitament for at hele den private sektor på bl.a. ældre, social- og sundhedsområdet får tilskyndelse til at bidrage til at løfte uddannelsesopgaven som et fælles ansvar.

Det er Dansk Erhvervs vurdering, at det skal være helt centralt i den foreslåede bestemmelse, at alle private aktører, der arbejder inden for det offentlige-private samarbejde, herunder private virksomheder, fonde og selvejende institutioner skal være omfattet af bestemmelsen.

Dansk Erhverv finder det vigtigt, at det i bemærkningerne præciseres, at begrebet ”arbejdsgiver” i lovteksten dækker over alle typer af aktører og etableringsformer. Når der henvises til ”virksomheder og lignende” i lovforslagets bemærkninger, bør det således yderligere præciseres, at private aktører, selvejende institutioner, fonde og foreninger alle er omfattet. Det bør i bestemmelsen fremgå helt eksplicit, at fritagelse for merbidrag omfatter alle aktører, som løfter uddannelsesopgaven for en offentlig myndighed, uanset på hvilket grundlag eller efter hvilken samarbejdsform dette sker. Det kan f.eks. være i forbindelse med udbudsopgaver, bevillinger, pålæg, ved lov, aftaler, driftsoverenskomster, erklæringer eller andre konstruktioner.

Dansk Erhverv skal henlede opmærksomheden på, at det bør være aftalen om praktik (ikke at forveksle med uddannelsesaftalen) mellem den offentlige myndighed og den private virksomhed

eller leverandør/ selvejende institution og konstruktionen heraf, der skal kunne betyde, at en privat leverandør kan søge merbidragsfritagelse og ikke samarbejdsformen eller den lovgivning, et sådant samarbejde hviler på. Det skal i den forbindelse bemærkes, at netop den konstruktion, at eleven har en uddannelsesaftale med den offentlige myndighed, men er i praktik ved den private virksomhed eller leverandør/selvejende institution er det, der giver problemer i relation til AUB-bidraget. Det er ikke selve driftsoverenskomsten eller en anden form for samarbejdsaftale vedr. udførelsen af en bestemt opgave, der således skal betinge merbidragsfritagelsen.

Bestemmelsen bør endvidere ikke kun være begrænset til lov om social service og ej heller til elever inden for social- og sundhedsuddannelserne eller pædagogisk assistentuddannelsen. Uanset hvilken branche, der således er tale om, vil en privat virksomhed, der leverer ydelser til det offentlige eller udfører en offentlig opgave, og som forpligter sig til at varetage en uddannelsesopgave i forhold til elever, kunne blive opkrævet merbidrag for ikke at have opfyldt deres måluddannelsesratio. Merbidragsfritagelsen bør således være en mulighed i alle de tilfælde, hvor en privat virksomhed udfører hele eller dele af en praktikopgave for en elev, der har en uddannelsesaftale med den offentlige myndighed.

Dansk Erhverv foreslår, at § 21 i, stk. 1, formuleres således:

”En arbejdsgiver, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, kan efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever, som arbejdsgiveren har påtaget sig at uddanne som led i en aftale om udførelse af en opgave med en offentlig myndighed, og elevens uddannelsesaftale er indgået med den offentlige myndighed. Der kan ske merbidragsfritagelse for de kalenderdage, hvor eleven uddannes hos arbejdsgiveren.”

Undervisningsministeriets bemærkninger:

DA's forslag om, at den nye ordning også vil skulle finde anvendelse i relation til samarbejder mellem private virksomheder, hvor virksomheden med uddannelsesaftalen udstationerer eleven i en anden privat virksomhed, afvises, idet formålet med bestemmelsen er at omfatte private leverandører af hjemmehjælp m.v., som udfører opgaver for en offentlig myndighed efter nærmere angivne regelsæt, og hvor elevens uddannelsesaftale er indgået med den offentlige myndighed.

Undervisningsministeriet er i dialog med arbejdsmarkedets parter og relevante myndigheder om præciseringer af lovforslagets § 1, nr. 21 (§ 21 i). Det er fortsat hensigten, at bestemmelsen vil skulle omfatte private leverandører af hjemmehjælp og af dagpleje, som udfører opgaver for en offentlig myndighed efter nærmere angivne regelsæt, hvorfor det af DE foreslåede om udvidelse af bestemmelsen til fx det specialiserede socialområde ikke kan imødekommes. Dialogen med parter og myndigheder vil alt efter omstændighederne kunne indebære behov for fremsættelse af ændringsforslag til lovforslaget.

Det bemærkes, at den foreslåede § 21 i ikke regulerer, hvem der kan godkendes som praktikvirksomhed, eller hvorledes udstationering af elever skal finde sted. Det er efter § 38, stk. 6, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser de faglige udvalg, der træffer afgørelse med hensyn til godkendelse af praktikvirksomheder, jf. § 31, stk. 1, og § 46. I bemærkningerne til den foreslåede § 21 i er der indsat en henvisning til § 106 i bekendtgørelse nr. 286 af 18. april 2018 om erhvervsuddannelser, hvorefter ansvaret for udstationering af elever er reguleret. Bemærkningerne til forståelsen af ordet ”arbejdsgiver” er tilpasset på baggrund heraf.

Nyt bilag 1 til AUB-loven (§ 1, nr. 24)

Danske SOSU-skoler og Bestyrelsesforeningen for Social-og sundhedsskoler noterer sig, at de fastsatte modelparametre for 2019 for uddannelserne til henholdsvis social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent og uddannelsen til pædagogisk assistent er fastsat i samarbejde med

arbejdsmarkedets parter samt at er angivet i bemærkningerne til forslaget, at det forventes, at modelparametrene justeres, når en længerevarende dimensioneringsaftale for SOSU/PAU er indgået på det kommunale område, forventeligt med udgangen af 2018.

DA har ingen bemærkninger til modelparametrene for 2019.

Tandlægeforeningen stiller sig uforstående overfor, hvorfor der lægges op til, at modelparameteren for tandkliniklevuddannelsen skal forhøjes fra 0,61 pct. til 0,72 pct., idet foreningen ikke kan finde belæg for en sådan ændring.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) anfører, at modelparameteren for finansuddannelsen bliver ifølge lovforslaget fastsat til 1,27 for 2019. Det dækker ifølge beregningerne fra DA og LO over en forventning om, at både udbuddet og efterspørgslen efter finansuddannede fortsat vil falde, men at efterspørgslen ikke falder ligeså meget som udbuddet med en forventet mangel på finansuddannede i fremtiden til følge. FA er ikke enig i, at der vil opstå mangel på finansuddannede på fremtidens arbejdsmarked.

FA kan ikke genkende fremskrivningen inden for branchen ”Finansiering og forsikring”. Bl.a. på baggrund af de seneste års udvikling forventer FA ikke stigende beskæftigelse de kommende år. Antagelsen om, at en stadig større andel af medarbejderne har et højere uddannelsesniveau, vil fortsætte, men med *aftagende* styrke, kan FA ikke genkende, og FA forventer derimod kun, at den bliver *forstærket* i fremtiden. FA frygter, at FA’s medlemsvirksomheder bliver straffet for at være ansvarlige arbejdsgivere, der beholder og efteruddanner nuværende medarbejdere, trods det at efterspørgslen efter medarbejdertyper allerede har ændret sig.

Med disse reservationer for de modelparametre, som DA-LO-modellen resulterer i, mener FA dog, at det er fornuftigt, at finansuddannelsen er blevet håndholdt gennem modellen. En efterspørgselsfremskrivning baseret på det seneste års udvikling i finansuddannelsens andel af den samlede erhvervsuddannede beskæftigelse giver trods alt et mindre forkert resultat end en efterspørgselsfremskrivning baseret på de seneste 10 års udvikling. FA lægger til grund, at FA bliver inddraget i genberegningen af modelparameteren for finansuddannelsen fremover. FA foreslår konkret, at der nedsættes en følgegruppe, som følger genberegningerne i årene fremover og får mulighed for at stille spørgsmål og fremkomme med bemærkninger til beregningerne og metoden. Følgegruppen kan fx bestå af medlemmerne af den tekniske arbejdsgruppe, der fremlagde forslag til grundlaget for den fremtidige model for såvel det praktikpladsafhængige AUB-bidrag som fordelsuddannelser, bonusordninger og dimensionering efter indgåelsen af *Trepartsaftale af tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser* af 19. august 2016. Det vil skabe en mere åben proces, som følger ånden i trepartsaftalen fra 2016.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Baggrunden for beregningerne af modelparametrene blev behandlet af den tekniske arbejdsgruppe, og det fremgår af den samlede afrapportering fra den tekniske arbejdsgruppe, bilag 1e, at modelparametrene i ”det praktikpladsafhængige AUB-bidrag baseres på en beregning fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Landsorganisationen i Danmark (LO)”. Det fremgår endvidere af bilag 1e, at LO og DA inviterer de øvrige aftaleparter til en årlig gennemgang af modellens resultater. Undervisningsministeriet finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til, at denne procedure ændres.

Undervisningsministeriet bemærker, at erhvervsuddannede medarbejdere, der efteruddannes således, at de opnår et højere uddannelsesniveau, ikke vil indgå i beregningerne af måluddannelses-

ratioerne. På den baggrund vil virksomhederne ikke blive straffet for at efteruddanne deres medarbejdere til et højere uddannelsesniveau.

Høringssvarene har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

4.2. § 4 om ændring af lov om erhvervsuddannelser

DA vil i relation til forslaget vende tilbage, når der har været lejlighed til at se nærmere på repræsentationen i en helhed.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Høringssvaret har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

4.3. § 5 om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

DA vil i relation til forslaget vende tilbage, når der har været lejlighed til at se nærmere på repræsentationen i en helhed.

Uddannelsesforbundet finder, at det i forlængelse af sammenlægningen af Uddannelsesforbundet og Handelsskolernes Lærerforening fremstår logisk, at Uddannelsesforbundet efter det foreslåede indstiller 1 tilforordnet til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Uddannelsesforbundet finder dog, at det kunne være hensigtsmæssigt, at der også for tilforordnede gives mulighed for, at der kan udpeges en suppleant, som kan træde til i tilfælde af forfald, og herved forbedre rådets muligheder for at inddrage den pågældende organisations synspunkter og viden i sit arbejde.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

De i lovforslaget foreslåede ændringer er af teknisk karakter som følge af sammenlægning af en række arbejdstagerorganisationer. Eventuelle overvejelser i retning af Uddannelsesforbundets forslag forudsætter efter Undervisningsministeriets opfattelse en samlet indstilling fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse.

Høringssvarene har ikke givet anledning til justering af lovforslaget.

5. Resterende paragraffer

Undervisningsministeriets bemærkninger

Ingen af høringssvarene indeholder bemærkninger hertil.

6. Øvrige ændringer

Der er foretaget en række ændringer af sproglig og lovteknisk karakter i lovforslaget, der er fundet hensigtsmæssige på baggrund af høringen og den endelige lovtekniske gennemgang.

Danske Regioner ser gerne, at ”regionsrådene i forening” i § 3, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til ”Danske Regioner”.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det af Danske Regioner foreslåede er en redaktionel navnekorrektur, da det allerede i dag er Danske Regioner, der udpeger et medlem til bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Undervisningsministeriet har indsat en ny § 1, nr. 5, i lovforslaget i overensstemmelse med det foreslåede.

7. Øvrige høringssvar uden for lovforslagets rammer

Tandlægeforeningen anbefaler, at der foretages en præcisering af regelsættet mhp. at tydeliggøre, at den maksimale lønrefusionssats pr. skoleuge for en 1-års elev dækker såvel den overenskomstmæssige løn med tillæg af sædvanlige lønandele, dvs. fx pensionsbidrag, fritvalgstillæg, feriegodtgørelse og feriefridagsoptjening. Tandlægeforeningen begrundet dette med, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ifølge sin hjemmeside kun udbetaler refusion for selve lønnen, hvilket svarer til ”bruttolønnen før skat, eks. tillæg. Tillæg er fx pension, feriepenge, overarbejde, skiftehold, og lign.” Tandlægeforeningen finder, at dette ikke er i tråd med lønbegrebet.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Det nævnte forslag falder uden for trepartsaftalerne, hvorfor høringssvaret ikke har givet anledning til justering af lovforslaget.

Undervisningsministeriet har sendt bemærkningerne videre til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som varetager administrationen af lønrefusionsområdet.